

Krisztus feltámadt! Bizonyal feltámadt!

„Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is... Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsongéje!”

(1 Korinthus 15,12–14; 19–20)

Kedves Gyülekezeti Tagjaink!

Húsvétra készül a keresztyén világ. A koronavírus miatt lehetséges, hogy ismét zárva lesznek a templomok... Ez megnehezíti gyülekezeti közösségünk életét. Az online istentiszteleteken, bibliaórákon nehezebb megélni a kapcsolatokat. A kialakult helyzet miatt hírlevél formájában fogadják szeretettel a húsvéti ünnepkörhöz kapcsolódó gondolatokat, verset.

Feltámadás világvágy idején

Nagyhét és nagyszombat közeledik. A nagyszombat egy kicsit elhanyagolt napja ezeknek az ünnepeknek. Keresztyének arra emlékeznek, hogy Jézus ekkor sírban volt.

Mintha a mi civilizációnk, kultúránk, országunk is kövek mögött lenne. Sírkövek mögött. Csend van. Kiürültek a terek, az iskolák, a templomok, némely üzletek...

Sokan úgy gondolják – a XX. század egy teológiai irányzata is ezt hirdette – hogy Isten halott. Vagy legalábbis megöregedett, vagy egy mennyei hintaszékben elfeledkezve magáról elaludt.

A nagyhét arról, szól, hogy Isten mit tett értünk. Nem kérte Őt erre senki. Persze voltak zsolttárok, voltak fohászok, hogy könyörüljön rajtunk. De aztán olyan meglepetés szerűen érkezett meg Jézus, és ment végig az Ő útján: tanított, gyógyított, ördögöt űzött, helyreállította az emberi lelkeket és azután elment Jeruzsálemig. Felvitte a keresztre bűneinket.

„Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. „ (1Péter 2,24 – revideált új fordítás)

Ez az izgalmas kérdés, hogyan tovább. Sokunkat foglalkoztat. Nem csak az, hogy hogyan lesz Húsvét után, hanem ha ez a járványhullám lecsendesül és a mutációk nem kínozzák továbbiban is az embereket, hogyan folytatjuk az életünket? Ugye nagy fogadkozások vannak, mint óév és újév fordulóján. Nem mehetnek tovább így a dolgok. De nem tudunk megváltozni! Nem tudunk önmagunktól változni... Ha ugyanazok a pénzek, ugyanazok a lehetőségek, gazdasági pörgés, fejlődés kezünkbe kerül, akkor ugyanúgy megy tovább az emberiség. Tehát magatehetetlenül.

Lényegében az ember is nagyszombati lelki, szellemi állapotban van, létezik. Szükségünk van arra a teremtő erőre, amely Jézust kihozta a sírból. Amely előtte Jézuson keresztül a negyednapos hullát is, Lázárt kihozta a sírból. Ennek a civilizációnak szaga van. Magatehetetlenek vagyunk. Minket csak Isten tud felébreszteni és feltámasztani.

Most Isten az Ő Lelkével, Szellemével, Igéjével körül veszi ezt a sérült, sebesült bolygót és hívja az embert. Az Úr hívja a Földet. ***„Ország, ország, ország! Hallgass az ÚR szavára!” (Jeremiás 22,29)***

Az Isten keres téged. Az Isten keres minket. A nagyszombati csendben, amikor mi nagyon jól tudjuk, hogy Jézus él, hogy Jézus nincs a sírban, mint más vallásalapítók. Ő keres Téged, keres minket. Figyeljünk az Ő szavára! Isten áldjon meg téged!

Forrás: internet Szeverényi János missziói lelkész

Nagypéntek és húsvét egysége

Hálás vagyok, hogy húsvét után élhetek. Egészen más úgy olvasni, hallani a nagypénteki eseményekről, hogy tudom, hogy nem az a történet vége. Nem azért, mert jobban szeretem az olyan történeteket, ahol boldog a befejezés. Ennél sokkal többről van szó.

Két mérhetetlen jelenséget ünneplünk nagypéntek és húsvét napjaiban. Ami ekkor történt, az Biblia közepe. Erre a középpontra mutat az egész Ószövetség, és az evangéliumok után szereplő újszövetségi könyvek mind. Ez az emberi történelem közepe is. Nem történt soha semmi az ember története során, ami ennél jelentősebb. Látjuk, hogy Krisztus meghalt, és újra él! Látjuk, hogy mindkettő szükséges és elengedhetetlen volt Isten megváltó terve megvalósulásához. Micsoda kegyelem, ha azt is látjuk, hogy mindkettő velünk is meg kell, hogy történjen úgy, ahogy Pál apostol azt a Rómaiakhoz írt levél 6. részében írja:

„Ha ugyanis egygé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább egygé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is.” (Róma 6,5)

Krisztus halála és feltámadása elválaszthatatlanok. Miért fontos ezt bizonygatni? Mit adhat hitünknek, ha ezzel tisztában vagyunk? Nagyon sokat. Akinek csak Jézus halála egyedül a jelentőségteljes, annak számára Jézus mártír, méghozzá olyan, aki miatta került a keresztre. De ez nem elég.

Sok vértanú halt meg már addigra is a saját meggyőződése miatt. Jézus nem csak mártírunk, hanem megváltó Urunk is akart lenni. Ehhez meg kellett halnia és fel kellett támadnia. Pál apostol is jól tudta, hogy ha Krisztus nem támadt volna fel, üres, hiábavaló lenne a hitünk (1Kor 15,19). De a másik oldalon is lehet buktató. Aki számára a feltámadás az, ami igazán fontos, ami elhomályosít mindent, jó, ha reálisan látja, hogy mi kellett ehhez. Micsoda szenvedés ment keresztül Jézus, mielőtt feltámadt!

Az, hogy Jézus feltámadt, minden másnál jobb okot ad a reményre. Azzal, hogy legyőzött a halál, egy új fejezete kezdődött az emberi történelemnek. Ha Jézus valóban feltámadt a halálból, akkor mindannyiunk számára lehet remény. Ő áttört olyan korlátokat ezzel, ami által mi is eljuthatunk valami újhoz és csodálatoshoz. A feltámadás bebizonyítja, hogy Isten az életnek ott is tud reményt adni, ahol semmi más nem tud. És ez a remény nem egy minden alapot nélkülöző vallásos érzés csupán. Ez a legreálisabb, legmegalapozottabb minden remény közül. Ugyanis senki nem ment olyan messzire a szeretetben azzal, hogy meghalt másokért, és senki nem tudott ilyen nagy győzelmet aratni azzal, hogy feltámadt a halálból.

Az emmausi tanítványok lassan végre felismerik, ki az, aki csatlakozott hozzájuk. Mikor már eltűnt a szemük elől, akkor értették meg, ki az, aki velük volt. De itt már bizonyos idő eltelt a feltámadás óta. Ha visszamegyünk kicsit, látjuk, hogy maga a feltámadás is ilyen.

Segít megérteni, hogy az, aki velünk volt, és velünk van, kicsoda. Krisztus feltámadása mutatja meg nekünk az ő igazi identitását, az isteni voltát. A feltámadás árulja el számunkra, hogy ki is az, aki meghalt értünk. Világossá teszi, hogy nem más halt meg ott, mint a testet öltött Isten.

Ha életedben most a szenvedés a főszerep, engedd, hogy a feltámadás megtöltsön reménnyel: van, aki mindezeknél erősebb, van, aki efelett is győzni tud! Ha pedig élettelené, fásulttá vált a hited, nincs más hátra: halj meg Jézussal a bűnnek, hogy vele együtt feltámadhass új életre!

(forrás internet Sinka Csaba)

Dsida Jenő – Krisztus

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase
tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsza.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló.
Álmatlanul csavarogtad a számkivetettek
útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdtél. Megtépett és színehagyott
ruhádon vastagon ült a nagy út pora,
sovány, széltől-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság s két
parázsló szemedből sisteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei –

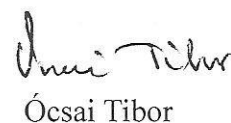
„Akinek csak nagypénteki hite van, az ugyan nagyon szereti az Urat, hiszen értünk jött a földre, velünk vállalt közösséget, és miattunk szenvedett mártírhalált, de az fél a Krisztussal ellenséges világban, és nem mond el senkinek semmit. Akinek viszont húsvét utáni hite van, mert találkozott már a feltámadott Jézus Krisztussal, az elmegy, és hirdeti az Igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodik vele. Neked, testvérem, milyen hited van? Nagypénteki, vagy húsvét utáni?”

Forrás: Dr. Viczián Miklós

Áldott húsvétot, Feltámadás ünnepet kívánunk gyülekezetünk Presbitériuma nevében!

Istvánfi Károly

gondnok

Ócsai Tibor

lelkipásztor

Győzelmet vettél

G. F. Händel 1685-1759

Győ - zel - met vet - tél, ó, Fel - tá - ma - dott!

Di - cső - ség - gel fé - nyes a di - a - da - lod!

Ma - gas ég - ből szállt le an - gya - li kö - vet,

Hogy el - hen - ge - rít - se a ne - héz kö - vet.

Győ - zel - met vet - tél, ó, Fel - tá - ma - dott!

Di - cső - ség - gel fé - nyes a di - a - da - lod!

1. Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! Dicsőséggel fényes a diadalod! Magas égből szállt le angyali követ, Hogy elhengerítse a nehéz követ. Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! Dicsőséggel fényes a diadalod!

2. Lásd, ott az Jézus, az Üdvözítő! Ne kételkedj többé: ő jelent meg, ő! Ujjongj, Isten népe, Hirdesd szüntelen, Jézusé a végső, döntő győzelem! Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! Dicsőséggel fényes a diadalod!

3. Mért félne szívem? Él az én Uram, Békesség Királya, Benne nyugta van, ő a diadalmam, pajzsom, életem, Szívemben már nincsen semmi félelem. Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! Dicsőséggel fényes a diadalod!